

C41 – CUL7

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

7 december 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over brandveiligheid van jeugdlokalen voor lokaal en intergemeentelijk jeugdwerk	1
Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Week van de Smaak	5
BIJLAGEN	
Bijlage 1 Kwaliteitscomité Week van de Smaak 2006 - Samenstelling	13
Bijlage 2 Overzicht Van Afspraken Met Kabinetten & Vlam	15
Bijlage 3: Advies Inzake De Toekenning Van De Titel(S) Stad, Streek En/Of Gemeente Van De Smaak 2007	17

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Vraag om uitleg van mevrouw Joke Schauvliege tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over brandveiligheid van jeugdlokalen voor lokaal en intergemeentelijk jeugdwerk

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een aantal weken geleden heb ik een schriftelijke vraag gesteld over de resultaten van een studie die was besteld door Chirojeugd Vlaanderen. Het ging specifiek over de jeugdwerkinfrastructuur. Die studie toont aan dat er heel wat problemen zijn, vooral met betrekking tot de veiligheid maar ook op het vlak van de volksgezondheid en dergelijke meer. Mijnheer de minister, in uw antwoord zei u dat het vooral de verantwoordelijkheid is van de lokale besturen. Het lokale beleidsniveau moet nadenken hoe het de problemen aanpakt, en moet specifieke subsidiereglementen goedkeuren.

U hebt ook gezegd dat er mogelijkheden zijn voor extra Vlaamse financiële stimuli. U hebt verwezen naar de werkgroep die zich specifiek bezig houdt met de jeugdwerkinfrastructuur en die ook de knelpunten in kaart wil brengen.

Mijnheer de minister, vandaag wil ik het meer bepaald hebben over de brandveiligheid van de jeugdlokalen van het gemeentelijk en intergemeentelijk jeugdwerk. In heel wat lokale besturen zijn er vragen omdat de lokalen onder de algemene reglementen van de brandveiligheid vallen. De eisen zijn heel streng. In de regio Gent is er bijvoorbeeld een reglement waaraan niet zo maar kan worden voldaan. Onze gemeente is aangesloten bij de brandweer van Gent. In het reglement staat dat er geen enkele zetel mag staan in het jeugdlokaal. Voor het jeugdwerk en het jeugdlokaal is het echter juist belangrijk dat er een zetel staat.

De eisen zijn zeer streng. Alles moet uit het lokaal, de zolder moet gecompartmenteerd worden enzovoort. Dat is niet te betalen. De regeling is ook in strijd met alle principes van jeugdwerk en jeugdwerklokalen.

In andere streken gelden dan weer andere reglementen. In Limburg stelt men zich iets soepeler op, in Oost- en West-Vlaanderen is men dan weer redelijk streng enzovoort.

In verband met 'Toerisme voor allen' werd een specifiek decreet uitgevaardigd om een aantal afwijkingen toe te

staan op de normen van de brandveiligheid. Alles wat met de brandveiligheid te maken heeft, is federale materie. Vlaanderen kan echter wel decreten uitvaardigen die een regeling opleggen voor een bepaalde sector.

Mijnheer de minister, is het niet aangewezen een reglement over de brandveiligheid op te stellen voor het jeugdwerk? Daarin kunnen dan uitzonderingen worden opgenomen. De veiligheid is belangrijk. Het gaat om heel wat kinderen die ieder weekend naar de jeugdlokalen gaan. We moeten daar oog voor hebben. De toestand moet echter ook leefbaar blijven. De jongeren moeten er op een aangename manier kunnen deelnemen aan de activiteiten.

Mijnheer de minister, ik weet ook dat de Vlaamse Jeugdraad daarmee bezig is. Erkent u de nood aan een specifiek decreet voor de brandveiligheidsnormen voor jeugdlokalen van lokaal en intergemeentelijk jeugdwerk? Welke middelen en instrumenten hebt u ter beschikking om aan deze noden tegemoet te komen? Acht u het nuttig om een decreet op maat van het jeugdwerk uit te vaardigen?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik wens me aan te sluiten bij de vraag van mevrouw Schauvliege. Ook de brandweer van Evergem heeft een heel streng reglement opgesteld met betrekking tot de jeugdlokalen. Men is bang dat andere gemeenten die strenge reglementering zullen overnemen. Op verschillende plaatsen is dat trouwens al gebeurd.

Het is inderdaad belangrijk dat de criteria overal gelijklopend zijn. De Vlaamse overheid moet daar haar rol in spelen, eventueel door te bemiddelen of door een omzendbrief uit te vaardigen.

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in veel gemeenten laat de brandveiligheid in jeugdlokalen te wensen over. Zoals mevrouw Schauvliege heeft gezegd, gaan heel wat jongeren iedere zondag naar de jeugdlokalen.

Mijnheer de minister, kunt u de nodige subsidies en ondersteuning verlenen om aan deze noden tegemoet te komen? Er worden van alle kanten subsidies verleend. Het is belangrijk dat u aan de jeugdwerking subsidies of ondersteuning geeft zodat de lokalen brandveilig kunnen worden gemaakt.

Indien er een aangepast decreet zou worden opgesteld, dan vraagt de brandweer dat het eenvormig is met dat voor het sociaal toerisme en dat er ook rekening wordt gehouden met de al bestaande wetgeving van het federale parlement. Vaak is er een gebrek aan eenvormigheid. Hier worden decreten goedgekeurd voor een specifiek item. Dikwijls zijn ze tegenstrijdig met de federale wetgeving.

Men vraagt dus of u een werkgroep zou willen oprichten die met vertegenwoordigers van de brandweer rond de tafel gaat zitten om een eenvormig reglement op te stellen dat getoetst werd aan de federale wetgeving.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mevrouw Schauvliege, ik deel absoluut uw bekommernis inzake de brandveiligheid van de jeugdlokalen. De veiligheid van de vele tienduizenden kinderen en jongeren die heel regelmatig gebruik maken van die lokalen, ligt me na aan het hart. Ik ga er vanzelfsprekend vanuit dat het jeugdwerk in alles wat het doet, rekening houdt met de minimale veiligheidsvereisten.

In verband met de algemene brandveiligheidsnormen voor jeugdlokalen van het lokale jeugdwerk wil ik graag verwijzen naar het antwoord dat mijn vriend en voorganger op dit departement, de heer Van Grembergen, gaf op een gelijkaardige vraag over de brandveiligheid in jeugdhuizen van 10 februari 2004. Ik citeer: “Het is de gemeenteraad die bevoegd is voor het vastleggen van de brandveiligheidsnormen op het grondgebied van de gemeente, in zijn hoedanigheid van behoeder van de openbare veiligheid. De gemeenten beslissen autonoom over de voorschriften die in dit verband worden uitgewerkt, en hoe ze worden bekendgemaakt.”

Mevrouw Schauvliege, voor een volledig antwoord kan ik eveneens verwijzen naar het antwoord van de minister-president op uw vraag van 29 juni 2006, deels in opvolging van uw vraag van 25 januari 2006. Daarin wordt verwezen naar de bevoegdheidsverdeling aangaande brandveiligheidsnormen: “Qua verantwoordelijkheid voor de normering en het toezicht op de normering zijn er verschillende overheden in dit land bevoegd. De federale overheid is verantwoordelijk voor algemene normen inzake brandveiligheid. De Vlaamse overheid kan op de terreinen waarvoor ze bevoegd is, specifieke brandveiligheidsnormen uitvaardigen.” De Vlaamse overheid kan dat dus inderdaad doen voor bijvoorbeeld jeugdlokalen van lokaal en intergemeentelijk jeugdwerk.

In zijn antwoord stelt de minister-president bovendien dat het, vooraleer op Vlaams niveau initiatieven te nemen, aangewezen lijkt eerst de strategische visie en de resultaten van de werkzaamheden af te wachten van de federale Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en

Ontploffing, waarvan ook vertegenwoordigers van de gemeenschappen en gewesten deel uitmaken.

Ik ben het eens met deze door de minister-president geformuleerde stelling. Het is de doelstelling van de Hoge Raad om de eerste stappen inzake een harmonisering van de regels aangaande brandveiligheid mogelijk te maken. Het is de intentie van de Vlaamse Regering om, conform het Vlaams regeerakkoord, ook hier de administratieve lasten te beperken tot het noodzakelijke.

Laten we dus nog even wachten op de resultaten van de werkgroep. Het lijkt me perfect mogelijk dat we daarna specifieke maatregelen nemen. Ik wil ze wel eerst samen met de Vlaamse Regering bekijken.

Mevrouw Vissers, u vraagt de koppeling aan het sociaal toerisme. Het lijkt me nogal vanzelfsprekend dat ook dat eerst door de Vlaamse Regering zal worden bekeken. Ik steek niet onder stoelen of banken dat de situatie van de jeugdlokalen heel specifiek is. Dat werd ook geschetst in de vraag van mevrouw Schauvliege.

Met betrekking tot de brandveiligheid van jeugdlokalen moet in de eerste plaats zowel de gemeenteraad als de burgemeester als de persoon bevoegd voor de veiligheid, zijn verantwoordelijkheid opnemen. Dat is geen vrijblijvende plicht, maar een opdracht. Als een gebrek aan maatregelen incidenten of calamiteiten veroorzaakt, dan zal de burgemeester daarvoor ter verantwoording worden geroepen. Het is niet omdat er geen algemene regelgeving bestaat, dat er geen opdrachten zijn. Die zijn afhankelijk van de omgeving en van verschillende andere parameters. Als er al een regeling moet komen, zal dat altijd in de vorm van een kaderregeling zijn. Elke situatie is immers anders.

Deze vaststelling betekende echter niet dat de Vlaamse Regering geen aandacht meer zou besteden aan de problematiek. In de context van het jeugdwerkbeleidsplan kregen de gemeentebesturen tijdens de voorbije twee planperiodes de mogelijkheid om in te tekenen op de prioriteit jeugdruimte, dit door de opmaak van een expliciet jeugdruimteplan. Vrijwel alle gemeentebesturen gingen op dit aanbod in. Hierbij werd in de betreffende decreetwijziging van 14 februari 2003 en de bijhorende uitvoeringsbesluiten van 12 september 2003, de aandacht voor brandveiligheid als een bijzonder aandachtspunt gesteld. Zo vroeg artikel 3, paragraaf 1, van het besluit om een beschrijving te geven van de bestaande situatie: “met een weergave van de knelpunten, tekorten en werkpunten betreffende de bouwtechnische staat van de jeugdwerkinfrastructuur, minstens met het oog op de veiligheid van de gebruikers”.

Ik citeer uit een analyse van mijn administratie van de jeugdwerkbeleidsplannen 2005-2007: “in 62,77 percent

of bij 172 van de 274 geanalyseerde plannen stelt men als doelstelling het verbeteren van de bouwtechnische staat van de jeugdwerkinfrastructuur. In de overgrote meerderheid van de gevallen gaat het om ingrepen om de brandveiligheid te verhogen. Het kan dan gaan om het effectief uitvoeren van verbouwingswerken of het invoeren van regelmatige controles door de brandweer. Ook met het oog op het verbeteren van de hygiëne wordt regelmatig ingegrepen.”

De specifieke subsidies die ter beschikking worden gesteld voor de jeugdwerkbeleidsplannen, worden heel uitdrukkelijk aangewend voor die zaken. Op uw vraag van 30 augustus 2006 antwoordde ik dat zich op vele plaatsen nog heel wat problemen stellen. Daarop moet dringend worden ingespeeld, in eerste instantie door het lokale beleidsniveau. Daarnaast stel ik met veel genoegen vast dat heel wat Vlaamse gemeentebesturen in de voorbij tien jaar fantastische inspanningen hebben geleverd om zo goed mogelijk aan de gestelde problemen te verhelpen. Ik hoop dat de Vlaamse maatregelen daarbij een ernstige stimulans waren.

Zoals u zich wellicht nog herinnert, heb ik toen reeds gezegd dat de Vlaamse Regering jeugdwerkinfrastructuur heeft gekozen als jeugdwerkprioriteit voor de volgende planperiode 2008-2010. Naast deze extra stimulans sprak ik toen ook over de flankerende maatregelen waarin werd voorzien.

Intussen verscheen er een brochure over het gemeentelijke jeugdlokalebeleid, met de titel ‘Alles in huis hebben’. Ze werd ondertussen door de administratie verzonden naar de gemeentelijke jeugddiensten en -raden. Bij hun aantreden in januari krijgen ook de schepenen van Jeugd hiervan een exemplaar toegestuurd. Wij brengen ook voor alle jeugdwerkinitiatieven een jeugdlokalemap, een echte doe-map, uit. Die zal uiteraard ook de nodige aandacht besteden aan het thema van de brandveiligheid.

In het ontwerp van besluit bij de prioriteit jeugdwerkinfrastructuur dat momenteel voorligt, werden zeven knelpunten vooropgesteld, in overleg met de vertegenwoordigers van de jeugdwerksector en de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en Jeugdconsulenten.

Een van de zeven knooppunten was veiligheid, in deze context te lezen als de werken die de brand- en bouwfysische veiligheid van de jeugdwerkinfrastructuur verbeteren. Het college van burgemeester en schepenen moet aangeven welke concrete doelstellingen in het kader van de jeugdwerkprioriteit jeugdwerkinfrastructuur werden gekozen. Dit gebeurt vanzelfsprekend in overleg met de gemeentelijke jeugdraden. Mijnheer Marginet, u weet perfect dat er een forse ondersteuning zal plaatsvinden voor de begeleiding van de gemeentelijke jeugdraden.

Daarnaast heeft ook het Steunpunt Jeugd, via het samenwerkingsverband Locomotief, aandacht voor de

problematiek. Er werd zelfs een checklist brandveiligheid als meetinstrument ontwikkeld. Ook de verschillende landelijk georganiseerde jeugdorganisaties laten zich bij de ondersteuning van hun lokale groepen niet onbetuigd. De provinciebesturen van Vlaams-Brabant en Oost-Vlaanderen denken op dit ogenblik na over de ontwikkeling van een modelbrandweerreglement. Ook een sensibilisatie van de gemeentebesturen staat op de agenda.

Tot slot zijn de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en Jeugdconsulenten en de Vlaamse Jeugdraad op dit ogenblik bezig met het ontwikkelen van een voorstel van strategie om dit probleem dringend en met kracht aan te pakken.

Na het lezen van de jeugdwerkbeleidsplannen blijkt dat vele gemeentebesturen deze problematiek zeer ernstig nemen. Ze vertalen die in heel concrete en verschillende doelstellingen en acties. Ik verwijs naar de stad Leuven, waar in 2005 zelfs met een opvolgingsprogramma werd gestart om de lokalen die na grote investeringen brandveilig werden verklaard, ook in de toekomst zo te houden. Meer nog dan enige regelgeving of ondersteuning, blijft de permanente en duurzame aandacht hiervoor immers essentieel. Ik ben dan ook van mening dat deze werkwijze, namelijk een combinatie van talrijke acties vanuit heel diverse actoren, een adequate en werkzame strategie is. Iedere betrokkene moet zijn verantwoordelijkheid nemen. Een lokaal beleid met inzet van de verschillende actoren en een afweging van de vereiste maatregelen, zo nodig met stimulansen van de Vlaamse overheid, past perfect in deze strategie.

Voor alle duidelijkheid: er zijn wel degelijk subsidies op basis van de decreetsbepalingen beschikbaar. Pas wanneer de regeling faalt of uit het overleg met bijvoorbeeld de Hoge Raad voor Beveiliging tegen Brand en Ontploffing zou blijken dat een bijkomend wetgevend initiatief nodig is, moet de Vlaamse overheid, misschien via een kaderregelgeving, een specifiek wetgevend initiatief nemen dat past in de geldende bevoegdheidsverdeling.

Ik neem aan dat eventuele uniforme brandveiligheidsnormen voor jeugdwerkinfrastructuur door brandwerddiensten op applaus zullen worden onthaald. Of de lokale jeugdwerkinitiatieven en lokale besturen even luidruchtig zullen applaudiseren, is nog maar de vraag. Weliswaar vraagt het jeugdwerk veiliger jeugdlokale, maar datzelfde jeugdwerk heeft het dikwijls heel moeilijk met de eisen van de brandwerddiensten.

Het is gevaarlijk om die vereisten te bekritisieren, want als er toch iets gebeurt, word je mee verantwoordelijk gesteld. Ik neem dus enig risico als ik zeg dat soms de eisen zo streng worden gemaakt dat het onverantwoord

wordt. Wie alles onmogelijk maakt, draagt geen verantwoordelijkheid. Want die wordt afgeschoven op de mensen van wie men weet dat ze in de praktijk die voorschriften toch niet zullen naleven. Ik denk hierbij onder meer aan de regel dat er maximaal één kind per vierkante meter jeugdlokaal mag aanwezig zijn. Dat is een vrij luxueuze toestand. Bij een uniforme normering zal dit niet anders zijn. Lokale besturen zullen bij zo'n uniforme normering de eersten zijn om voor de financiering van de implementatie van die normen aan te kloppen bij de Vlaamse overheid.

Zijn de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement bereid om in geval van een uniforme normering voor de implementatie de nodige miljoenen euro's vrij te maken? Ik mag het hopen, maar ik ben niet zeker dat deze fondsen ook werkelijk zullen worden vrijgemaakt. Er zal een gulden middenweg moeten gevonden worden, maar natuurlijk zonder dat de veiligheid in het gedrang komt.

Dat is een paradox, misschien zelfs een ambivalentie. Enerzijds pleit men voor een krachtige autonomie van de lokale besturen, waarbij deze besturen in de eerste plaats verantwoording afleggen aan hun inwoners. Anderzijds pleit men ervoor dat wij steeds sterker reguleren op domeinen die eigenlijk expliciet aan die lokale besturen toehoren. Ik pleit er zelf voor dat dit soms wel degelijk moet gebeuren. Als ik dat zo mag zeggen: enkel verantwoording afleggen aan de inwoners is niet altijd een garantie dat men niet-evidente maar noodzakelijke maatregelen neemt. Pas na een ramp beseft men dat.

Wanneer we dan toch ingrijpen op domeinen die tot de bevoegdheid van lokale besturen behoren, dan wil men boter bij de vis. Deze mogelijke tegenstrijdigheid klinkt ook nadrukkelijk door over een gevoelig en politiek complex thema als de brandveiligheid van lokale jeugdlokalen. Ik hoop alleszins dat men voor een definitieve beleidskeuze ook rekening zal houden met alle, en zeker ook de financiële, gevolgen.

U kent me. Ik stel me met veel goodwill en betrokkenheid beschikbaar voor het uitwerken van nieuwe oplossingsstrategieën voor tal van problemen. Tezelfdertijd wil ik hier ook pleiten voor enig realisme. Ik vrees dat de Vlaamse overheid met een centraal uitgewerkte oplossing nooit alle steken die anderen laten vallen, zal kunnen wegwerken. Integendeel zelfs: het is best mogelijk dat een pak actoren die nu wel hun verantwoordelijkheid dragen, een centrale oplossing zullen gebruiken om aan hun verantwoordelijkheid te verzaken. Dat is wel het laatste wat we met zijn allen willen.

Het probleem is belangrijk, en er wordt daarover onderzoek verricht. We wachten de onderzoeksresultaten af, en proberen ondertussen op te treden volgens de prioriteiten en bepalingen van het goedgekeurde decreet. In elk geval zullen eventuele acties afhangen van de besluiten die de werkgroep trekt.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Ik dank de minister voor zijn uitvoerig antwoord. Ik heb begrepen dat u het eventueel ziet zitten dat er een specifiek decreet wordt opgemaakt. U verwijst naar de besluiten van de Hoge Raad voor brandveiligheid. We kunnen wel blijven wachten op die besluiten. Volgens mijn informatie werkt die raad niet echt goed. Hij komt niet dikwijls samen, en het verloopt allemaal niet erg vlot. Is er een deadline? Ik hou mijn hart vast als er iets zou gebeuren. U verwijst naar de lokale besturen; naar de burgemeesters en de gemeenteraden. Dat is terecht.

Ik moet echter beamen wat u zegt: ze hebben schrik om minder streng te zijn. Ze hanteren de strengste normen. Dat betekent soms dat er maar één kind per vierkante meter mag zijn. Die norm haalt men zelfs niet in een kleuterschool. De jeugdwerkinfrastructuur moet daar wel aan voldoen. Er mag geen enkele zetel en geen enkele plant worden geplaatst, alles moet worden behandeld met brandwerende middelen. Sommige eisen kunnen gewoon niet worden nageleefd. Het jeugdwerk is dan ook nooit in orde. Als er dan iets gebeurt, is de vraag wie er verantwoordelijk is.

Mijn vraag gaat niet over Evergem, wel over de hele regio Oost-Vlaanderen. We hebben de zaak onderzocht. De reglementen zijn bijzonder streng en gaan heel ver. Het is bijna onmogelijk er aan te voldoen. Ik vraag me af wie er verantwoordelijk is als er iets gebeurt. De lokale besturen en burgemeesters kijken natuurlijk naar de brandweer. De brandweer is bijzonder streng en duldt geen enkele afwijking. Het is dan ook nodig dat er voor het jeugdwerk reglementen worden opgesteld die kunnen worden nageleefd zonder dat de veiligheid in het gedrang komt.

Een jeugdlokaal voor jeugdwerk kan men niet vergelijken met een jeugdhuis waar ieder weekend fuiven worden georganiseerd of met een feestzaal. Afwijkingen moeten mogelijk zijn.

Mijnheer de minister, ik hoop dat de zaak niet op de lange baan wordt geschoven en dat de resultaten van de hoge raad snel beschikbaar zijn. Hebt u zicht wanneer die bekend zullen worden?

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord. Ik heb dezelfde vragen als mevrouw Schauvliege. We zullen de resultaten van de werkgroep afwachten. We hopen dat die binnen een zeer korte termijn beschikbaar zullen zijn.

Ik heb ook genoteerd dat u voorstander bent van uniforme voorschriften. De brandweer zal u daar zeer dankbaar voor zijn. Indien er een eenvormig decreet

wordt uitgewerkt voor de jeugd, moeten ook de nodige middelen worden uitgetrokken.

De resultaten van de werkgroep moeten zo snel mogelijk beschikbaar zijn.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik ben het er mee eens dat de resultaten niet te lang op zich mogen laten wachten. Het is niet de bedoeling het probleem op de lange baan te schuiven. Het overstijgt mijn bevoegdheid. Ik zal wel mijn verantwoordelijkheid nemen.

De uniforme regelgeving is afhankelijk van de resultaten. Vanzelfsprekend ben ik voorstander om de financiële middelen daaraan te koppelen. Ik ben echter iets voorzichtiger dan u. Ik heb niet gezegd dat ik die financiële middelen heb en dat ik ze ter beschikking kan stellen. Het is wel logisch dat uit het een het ander volgt. Indien een dergelijke regelgeving noodzakelijk is, dan moet die worden opgesteld. Als er dan zware, bijkomende kosten aan verbonden zijn, dan moeten we daar een gesprek over voeren. Anders zijn we hypocrieten.

Het is net iets te gemakkelijk om alleen maar een van de problemen op te lossen. We moeten dan ook gesprekken aanknopen met al degenen die hierin verantwoordelijkheid dragen. De gemeenten horen daar ook bij.

De voorzitter: Mevrouw Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Mijnheer de minister, u verwijst terecht naar de kosten. Heel wat lokale besturen nemen in het subsidiereglement op dat er voor de veiligheid subsidies worden verleend aan het jeugdwerk. Ze nemen daarin dus al hun verantwoordelijkheid op. Men kan nu niet voldoen aan die normen. Via één eenvormig decreet maakt men duidelijk wat er van het jeugdwerk wordt verwacht.

Men zal inderdaad over de kosten moeten praten. Het is echter niet de bedoeling dat Vlaanderen alle investeringen in verband met de veiligheid op zich zou nemen. Ik wens enkel dat er een uniforme regeling wordt opgesteld, zodat ook de overkoepelende organisaties weten wat er van hen wordt verwacht om de jeugdlokalen veilig in te richten. Op dit moment is dat onduidelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Stefaan Sintobin tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de Week van de Smaak

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Uit verslagen van eerdere besprekingen over dit onderwerp heb ik gemerkt dat ook mevrouw Dillen van plan was een evaluatievraag te stellen. Hoewel de invalshoek iets anders is, stel ik mijn vraag ook namens haar.

Bijna alle aanwezige leden van de commissie zijn lid van mijn fractie. Hen kennende, denk ik dat ze allemaal weten waarover De Week van de Smaak gaat. Toch zal ik een korte samenvatting geven. Ik maak daarbij gebruik van materiaal dat ik heb teruggevonden op de webstek van de Week van de Smaak.

“Van 16 tot 25 november wilde de Week van de Smaak zoveel mogelijk mensen op een toegankelijke wijze kennis laten maken met ‘smaak’ en hen laten genieten van eten en drinken, gastronomie en alles wat daarbij komt kijken. Het evenement vertrekt vanuit een cultureel perspectief en heeft niet alleen aandacht voor de voedingsproducten zelf, maar ook voor erfgoed, de verhalen en de studies erover. De Week van de Smaak wordt opgevat als een groeiproject, dat op enkele jaren tijd op kruissnelheid zal komen als een volwaardig landelijk evenement. De Week van de Smaak wordt uitgewerkt in overleg met diverse partnerorganisaties die actief zijn in de sociaal-culturele sector, de media, het onderwijs, de jeugdsector, het toerisme, de horeca, de landbouw, de economie en de voeding.” Tot zover een korte samenvatting.

Voor zover ik dit kan inschatten, was het de oorspronkelijke bedoeling dat de Week van de Smaak een beleidsoverschrijdend initiatief zou zijn, waarbij verscheidene departementen en kabinetten zouden worden betrokken. Het is echter al vlug duidelijk geworden dat u het initiatief naar zich hebt toegenomen. *(Opmerking van minister Bert Anciaux)*

Ik heb daar geen enkel probleem mee: iemand moet immers de coördinerende taak op zich nemen. U hebt dit ook zo gezegd naar aanleiding van vragen van onder meer de heer Vanackere en mevrouw Dillen.

Zo antwoordde u op 3 februari 2005 het volgende op een vraag van de heer Vanackere: “Het is belangrijk bijvoorbeeld een juiste verhouding te vinden met organisaties zoals de Boerenbond of Cera Foundation, en door hen opgerichte organisaties, zoals het CAG of bladen als Nest, of met organisaties zoals het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing. Er zal worden samengewerkt met Toerisme Vlaanderen, enzovoort.” Op een vraag van mevrouw Dillen luidde het: “Het spreekt voor zich dat dit een project is van de Vlaamse Regering. Het is dan ook belangrijk dat daar zoveel mogelijk collega’s bij betrokken worden. De coördinatie zit wel bij Cultuur en ik wil dit ook zo houden. Het is een ruim project waar Landbouw en Welzijn, maar ook Economie, Tewerkstelling en Toerisme bij betrokken zijn.”

Voorafgaand wil ik verklaren dat ik dit initiatief niet afkeur. Bij eerdere besprekingen hebben alle fracties lof geuit over dit initiatief, dat werd aangekondigd in de beleidsbrief 2005. Mij gaat het echter voornamelijk over de concretisering en de opzet van heel deze zaak. Mijn belangstelling voor dit project werd gewekt doordat ik ook zetel in de subcommissie voor Landbouw en de commissie voor Toerisme, waar het eveneens ter sprake is gekomen. In de beide commissies, en ook naar aanleiding van een onderhoud met de directeur-generaal van VLAM, is gebleken dat er weinig lof was over de samenwerking, ook met VLAM. Ik heb die specifieke vraag zowel aan de minister-president als aan de minister van Toerisme gesteld, naar aanleiding van de bespreking van de beleidsbrieven. Jammer genoeg beschik ik nog niet over de verslagen van die besprekingen. Als ik ze heb, kan ik ze u misschien eens bezorgen. Zowel de minister van Toerisme als mevrouw Dewispelaere, medewerkster van de minister-president, hebben te kennen gegeven dat ze heel laattijdig en minimaal zijn betrokken bij dit project. Ik veronderstel dat dit ook het geval is voor nog andere domeinen.

Mijnheer de minister, op welke wijze en wanneer werden die diverse beleidsdomeinen betrokken bij de organisatie van dit project? Was de beleidsoverschrijdende opzet van dit initiatief vanaf het begin op een structurele manier georganiseerd? Wat was de inbreng van VLAM en Toerisme Vlaanderen in dit project? Wat is volgens u de meerwaarde geweest van de Week van de Smaak voor het toerisme en de landbouw in Vlaanderen? Ik dacht immers dat het de bedoeling was een meerwaarde op te leveren. Hoe werden andere beleidsdomeinen hierbij betrokken? Bleef alles niet te zeer beperkt tot het culinaire?

Als ik me niet vergis, werd de Week van de Smaak twee weken geleden afgesloten, in Hasselt. Is er al een eerste algemene evaluatie gemaakt? Welke lessen zijn hieruit getrokken? Dan heb ik nog een detailvraag. Volgens welke criteria zullen de stad en het land van de Week van de Smaak 2007 worden geselecteerd? U weet ongetwijfeld dat minister Bourgeois in zijn beleidsbrief Toerisme het evenement Tafelen in Vlaanderen heeft aangekondigd. Ik meen begrepen te hebben dat de Week van de Smaak een jaarlijks terugkerend initiatief zal worden. Vormt het geen concurrentie voor het initiatief van minister Bourgeois? In welke mate zullen deze twee initiatieven compatibel zijn?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, sta me toe uitgebreid te antwoorden op deze vragen. Ik heb ook een aantal bijlagen bij. Ze zullen worden opgenomen bij het antwoord.

Ik begin met een beetje voorgeschiedenis. Bij de eerste uitwerking en voorbereiding van dit gebeuren waren er

al contacten met diverse spelers op het veld. Zo werd in 2005 al een eerste contact gelegd met de marketingdirecteur van VLAM om onmiddellijk tot samenwerking over te gaan. Dit werd door VLAM in beraad gehouden. VLAM was dus de eerste organisatie die in de embryonale fase werd aangesproken en werd uitgenodigd om mee te werken.

Van bij de aanvang van het project werd zowel door de beleidsvoerders als door de coördinatoren van de Week van de Smaak, het Vlaams Centrum voor Volkscultuur, of het VCV, aangedrongen op participatie en overleg over de Week van de Smaak. Ik kan trouwens alleen maar blij zijn met de dynamiek die het VCV ontwikkelt. Sinds 2002 zijn er uitstekende contacten tussen de wetenschappelijke medewerkers van het VCV, in het bijzonder de heer Jacobs, en Toerisme Vlaanderen en werd er op verzoek van Toerisme Vlaanderen door het VCV inhoudelijk advies verstrekt over mogelijke projecten van 'Vlaanderen aan Tafel'. Dit project werd telkens opnieuw uitgesteld en leek begin 2005 niet te zullen worden gehonoreerd. Het leek er immers op dat ze hun eigen project niet langer zouden behandelen. De betrokken projectmedewerkster, mevrouw De Brabandere, werd op de hoogte gehouden van de vorderingen van het project Week van de Smaak en in het kwaliteitscomité opgenomen.

Op 12 december 2005 werd op mijn kabinet een interkabinettenwerkgroep opgericht, precies om de verschillende beleidsdomeinen te betrekken bij de Week van de Smaak. Die kwam in de loop van de voorbereiding van de Week van de Smaak viermaal samen. De vertegenwoordigers van de kabinetten van de ministers van Landbouw en Toerisme, waren daar vanzelfsprekend zeer actief aanwezig. Alle beleidsdomeinen zijn verder vertegenwoordigd in het Kwaliteitscomité van de Week van de Smaak. Ik verwijs hiervoor naar de ledenlijst in bijlage 1.

Op diverse kabinetten vond een individueel overleg plaats om de samenwerkingsmogelijkheden voor de Week van de Smaak te onderzoeken. Ik kan u verzekeren dat we die mogelijkheden echt actief hebben pogen te ontwikkelen. In bijlage 2 vindt u een overzicht van de afspraken die we hebben gemaakt en van de overlegdomeinen met de andere beleidsdomeinen en VLAM. U zult merken dat er veel overleg werd gepleegd.

Dames en heren, er was dus van bij het begin structureel overleg met alle betrokken beleidsdomeinen. Het organisatie-team van de Week van de Smaak heeft daarvoor harde inspanningen geleverd en met tal van partners gesproken. Ik wijs erop dat het de eerste keer was dat de Week van de Smaak werd georganiseerd. Het was een groot succes. Voor een aantal mensen was het misschien een te groot succes – maar zoiets mag ik

eigenlijk niet zeggen. Het is mijn uitdrukkelijke bedoeling om van de Week van de Smaak nog veel meer een project te maken waarin andere beleidsdomeinen betrokken worden. Ik wil niet liever. We hebben daartoe uitdrukkelijke inspanningen geleverd.

Wat de inbreng van Toerisme Vlaanderen betreft, bestaan er goede contacten tussen Toerisme Vlaanderen, mijn kabinet, het VCV en het Agentschap Kunsten en Erfgoed. Geregeld is er zowel informeel als formeel overleg met het kabinet van minister Bourgeois. Tijdens diverse overlegmomenten uitte het kabinet Bourgeois reserves bij een samenwerking met de Week van de Smaak op toeristisch vlak omdat de voorbereidingstijd te kort was om nog in te passen in toeristische kalenders en activiteiten. Voor de komende edities van de Week van de Smaak ziet men een samenwerking wel zitten. Er zal ook worden samengewerkt aan het initiatief Tafelen in Vlaanderen.

Verder was er overleg met Toerisme Oost-Vlaanderen en Toerisme Limburg en was er samenwerking met alle provinciale toeristische diensten. De informatiebrochure van de Week van de Smaak werd verspreid door de kantoren van In en Uit in Vlaanderen. Verder waren er ook toeristische reportages over de Week van de Smaak in Vlaanderen Vakantieland. We hebben ons steeds coöperatief opgesteld tegenover het beleidsdomein Toerisme. We hebben dan ook het volste vertrouwen in een goede verdere samenwerking.

Wat de meerwaarde voor het toerisme en de landbouw in Vlaanderen betreft, vind ik het vreemd dat het succes van de Week van de Smaak u niet overtuigt om de gegegenerateerde meerwaarde zelf in te zien.

Wat de meerwaarde voor het toerisme betreft, zet de Week van de Smaak vooral op lokaal vlak heel wat in beweging. Er waren meer dan 700 activiteiten en dat stimuleert automatisch het binnenlandse toerisme. Op het slotevenement in Hasselt kon je in elk geval op de koppen lopen. Er waren specifieke activiteiten over eetcultuur in toeristische trekpleisters als musea, kastelen en andere monumenten. Via het aanbod van de Week van de Smaak werden zowel binnenlandse als buitenlandse toeristen aangetrokken. Streekgebonden producten en hun locaties in binnen- en buitenland werden gepromoot. Via het gastland of de contacten met buitenlandse organisatoren van de Week van de Smaak zoals Zwitserland, Australië, en andere, werd culinair Vlaanderen ook in het buitenland bekend gemaakt.

Wat de meerwaarde voor de landbouw betreft, was er aandacht voor de streekproducten en streekproducenten. Via landelijke gilden werd het verhaal van voeding in Vlaanderen verteld en wordt het in relatie gebracht met de sociale geschiedenis. Daarnaast werd het wetenschappelijk onderzoek over dit thema gestimuleerd bij

voorbeeld via het Centrum voor Agrarische Geschiedenis. Het imago van de landbouw werd bevorderd. Verder was er ook aandacht voor de sensibilisatie over de voedselkwaliteit via wetenschappelijk gefundeerde organisaties, interessante samenwerkingsverbanden en het onderwijs. Tot slot werden ook de vakkennis en de ambachtelijke vaardigheden geherwaardeerd.

Het spreekt voor zich dat het culinaire centraal staat in een Week van de Smaak. Maar ik zou zeker niet over een beperking spreken als je ziet wat er allemaal gebeurd is bij de andere beleidsdomeinen. Ook hier kan ik opnieuw een waslijst van feiten opsommen. Ik verwijs naar de mooie brochure die u vanzelfsprekend grondig hebt doorgenomen.

Wat de gezondheidszorg betreft, maakte de door de overheid aangestelde gezondheidscoördinator voor het departement Onderwijs deel uit van het Kwaliteitscomité van de Week van de Smaak. Hij heeft zijn functie in de loop van 2006 verlaten en werd niet vervangen. In februari vond met hem een overleg plaats. Het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie maakt deel uit van het Kwaliteitscomité. Er werd op verschillende momenten overleg gepleegd met de verantwoordelijke voor gezonde voeding. Gezonde voeding is een van de thema's die naar voren werd geschoven in het Charter van de Week van de Smaak.

Tijdens die week vonden tal van activiteiten plaats over gezonde voeding. Enkele voorbeelden: 'Een gezonde babbel bij het ontbijt', programmabrochure bladzijde 20; 'Je bent wat je eet: hoe implementeer je een consequent voedingsbeleid op school (jongeren en evenwichtig eten)', programmabrochure bladzijde 22; 'Leren koken met de actieve voedingsdriehoek', programmabrochure bladzijde 39; 'feestelijke hapjes' van de gezondheidsschool CM Brugge, programmabrochure bladzijde 53; lekkere en gezonde hapjes voor ziekenhuispatiënten, programmabrochure bladzijde 57 enzovoort.

Op 12 april 2006 vond een overleg plaats op het kabinet Welzijn. Het beleidsdomein Welzijn is eveneens vertegenwoordigd in het Kwaliteitscomité. In de communicatie over de Week van de Smaak werd heel specifiek gefocust op de bruggen tussen cultuur- en welzijnsinstellingen. Er was een enorme sensibilisatie rond Licht en Liefde. Zo vond een tiental verschillende activiteiten plaats tijdens de Week van de Smaak.

Verschillende verzorgingsinstellingen deden mee aan de Week van de Smaak. Dat was het geval met bejaardenhuizen, zoals bijvoorbeeld blijkt uit bladzijde 56 van de programmabrochure, waar het gaat over 'de lievelingsgerechten van de bewoners in rusthuis en kinderdagverblijf Spes Nostra'. Ook ziekenhuizen deden mee, zoals blijkt uit bladzijde 16 van de pro-

grammabrochure. Daar staat onder de titel ‘Mogen we even opscheppen tijdens de Week van de Smaak?’ een stuk over speciale warme maaltijden in het UZ Leuven, met een eigen bijdrage over smaak. Ook instellingen voor personen met een handicap deden mee: op bladzijde 20 van de programmabrochure gaat het over ‘dineren met een handicap’.

Wat het domein ‘economie en tewerkstelling’ betreft, kan ik melden dat ook bedrijven, winkels en restaurants hebben deelgenomen. FEVIA Vlaanderen, de Federatie voor Vlaamse voedingsbedrijven, is lid van het Kwaliteitscomité en heeft met een eigen initiatief deelgenomen. De Federatie HoReCa Vlaanderen, de Vlaamse federatie van restaurateurs, is lid van het Kwaliteitscomité en ook een structurele partner van de Week van de Smaak. Verschillende leden van de Federatie HoReCa Vlaanderen hebben deelgenomen aan de Week van de Smaak. De chef-koks kwamen op een zeer positieve manier in beeld in de media, als culturele actoren.

Dit kan voor mensen die in de sector werken, als een zeer interessante campagne worden beschouwd. Verschillende initiatieven brachten duizenden mensen op de been, wat dan weer goed is voor de plaatselijke economie. Zo ontvingen we een nabeschouwing van koffiebranderij Grootmoeders Koffie, die tijdens de Week van de Smaak maar liefst 2.300 bezoekers over de vloer kreeg. Het project ‘Zeebrugge, neusje van de Zalm’, een initiatief rond kunst in de panden van de Oude Vismijn kreeg duizenden bezoekers over de vloer.

Wat is de eerste, algemene evaluatie van de minister, en welke lessen trekt hij hier nu al uit voor een volgende editie? De eerste Week van de Smaak was een groot succes. Er vonden ruim 700 activiteiten plaats met 500 organiserende deelnemers. Nochtans had de overheid slechts een relatief beperkt budget van 250.000 euro vrijgemaakt. Mijn doelstelling om eetcultuur en gastronomie op de culturele agenda te zetten, is ruimschoots geslaagd. Het initiatief kon op heel wat bijval rekenen van honderden restauranthouders, maar ook van tal van liefhebbers en verenigingen die hun beroep of hobby gewaardeerd wisten. Honderdduizenden bezoekers hebben geproefd van een divers pallet van smaken. Tijdens de week werd de website dagelijks door meer dan 3.000 bezoekers bezocht. De Week van de Smaak haalde dagelijks de kranten en de radio- en televisiestations.

Wat zijn de lessen voor een volgende editie? Ik zou zeggen: laten we zo doorwerken. We nodigen hierbij alle beleidsactoren nogmaals uitdrukkelijk uit om in te zien dat het een win-winsituatie is en om mee te doen. Laat er ons opnieuw iets moois van maken. Er komt nog een evaluatie en ook nieuwe suggesties. Het is perfect mogelijk dat we samen met de ministers van Onderwijs, Landbouw en Volksgezondheid een mooi ‘mediamoment’ creëren.

Volgens welke criteria werden de stad en het land van de Week van de Smaak 2007 geselecteerd? Voor de Stad van de Smaak stond informatie over hoe men zich kandidaat kon stellen op de website van de Week van de Smaak. Die informatie werd ook via de geijkte kanalen naar de gemeentebesturen en organisaties rondgestuurd. Elke stad, gemeente of streek kon zich kandidaat stellen. Daartoe moest men het coördinatieteam van de Week van de Smaak volgende documenten bezorgen: een afschrift van het besluit van het college van burgemeester en schepenen waarin zij formeel beslissen de stad, gemeente of regio te laten meedingen naar de titel en een portfolio met tekst en beeldmateriaal waarin de troeven van de kandidaat worden toegelicht.

Er waren zes kandidaten voor 2007: Kortrijk, Brugge, Hoogstraten, Hamme, de regio-Roeselare en de regio-Meetjesland. Het kwaliteitscomité heeft op 4 november 2006 tijdens een overleg een advies geformuleerd en aan mij bezorgd. U vindt dat advies in bijlage 3. Ik heb hun advies gevolgd en op 25 november de titel toegekend aan de stad Kortrijk.

Het gastland wordt gekozen op basis van culturele, toeristische en economische overwegingen. Tevens worden bepaalde kansen afgewogen, zoals de potentiële steun die een buitenlandse toeristische of economische dienst kan geven. Zo koos ik, na consultatie met diverse partners, voor Italië als gastland 2007 om een aantal redenen. Het is het culinaire land bij uitstek. Italië als gastland biedt de mogelijkheid om duizenden mensen te mobiliseren voor de Week van de Smaak, meer bepaald Italiaanse migranten, Italofielen, Italiaanse restaurants in Vlaanderen en Vlamingen in Italië. Het coördinatieteam van de Week van de Smaak heeft de eerste contacten kunnen leggen met belangrijke Italiaanse spelers: zowel de Italiaanse ambassade, het Italiaans Instituut voor Buitenlandse Handel als het Italiaans Instituut voor Cultuur reageerden zeer positief. Verder zouden enkele Italiaanse regio's bereid gevonden kunnen worden om de Week van de Smaak financieel en inhoudelijk te steunen.

U vroeg of de komende edities geen concurrentie vormen voor het aangekondigde evenement Tafelen in Vlaanderen. Ik begrijp deze vraag niet helemaal en de logica van de chronologie ontsnapt mij ook. Wie is concurrent van wie? De Week van de Smaak is in de eerste plaats een breed cultureel project met tal van focussen. Zo is er grote aandacht voor de erfgoedaspecten van de culinaire cultuur. Er is aandacht voor het educatieve aspect. Naast aandacht voor streekproducten is er een duidelijke focus op interculturaliteit en gezonde voeding. Er wordt gefocust op eten als sociaal gebeuren. De Week van de Smaak brengt mensen via eten en drinken dicht bij elkaar: gezinnen, scholen en verenigingen maken tijd om samen te koken, te leren

en te eten. Er is aandacht voor bejaarden en zieken en er zijn initiatieven voor andersvaliden en kansarmen. De Week van de Smaak vindt jaarlijks in de derde week van november plaats, en is nu al, na één editie, een begrip geworden. We hebben er alle belang bij om deze sterke merknaam te blijven gebruiken en er geen verwarring rond te laten ontstaan.

Ik begrijp natuurlijk wel dat onze culinaire rijkdom, net als bijvoorbeeld onze kunsteden, onze kust en ons groen recreatieaanbod, belangrijke troeven zijn voor het toeristische beleid. Het succes van dit beleid vertaalt zich niet alleen in het aantal overnachtingen, maar ook in het succes van onze restaurants, brasseries, eetcafés en cafés. De volgehouden aandacht voor de culinaire cultuur, met de Week van de Smaak als één van de onmiskenbare hoogtepunten, kan dus een perfecte gangmaker zijn voor een volgehouden promotiecampagne die zich richt op binnen- en buitenlandse toeristen. Hier is onmiskenbaar sprake van een complementair beleid.

In verband met Tafelen in Vlaanderen is het nog altijd wachten op de blauwdruk die Toerisme Vlaanderen hieromtrent zal voorleggen. Naar ik verneem, wordt vooral gefocust op de impact van gastronomie en streekproducten, op toerisme en economie via de federatie Horeca Vlaanderen. Gezien minister Bourgeois de middelen hiervoor wenst aan te rekenen op het budget voor de grote culturele evenementen, ga ik ervan uit dat het om een eenmalig evenement gaat in de zin zoals de Vlaamse Gemeenschap voorheen grote culturele en citymarketinggerichte evenementen subsidieerde, zoals Stad in Mensenhanden in Mechelen in 2005 of Werkplaats De Coene in Kortrijk in 2006. Ik kan me het nut en de meerwaarde van zo'n eenmalig evenement zeker voorstellen, maar dring er toch sterk op aan om dit te doen in goed overleg met het coördinatieteam van de Week van de Smaak en mezelf. Zo niet, zal ik er niet akkoord mee gaan.

Samengevat kan ik besluiten dat hier zeker mogelijkheden liggen tot complementair beleid, waardoor de diverse initiatieven elkaar aanvullen en versterken, maar dat het zeer aangewezen is dat de initiatieven zelf vanuit hun eigen logica en doelstellingen vertrekken. Mits voldaan is aan deze voorwaarde zie ik geen enkele reden waarom hier sprake zou zijn van concurrentie.

De Week van de Smaak is in moeilijke omstandigheden een onverhoopt succes geworden, met navolging. We zullen het vooral in de hand moeten houden, want er zijn nu al heel veel bijkomende aanvragen. De Week van de Smaak moet een initiatief blijven gedragen door Cultuur in samenwerking met de andere beleidsdomeinen. Ik heb ook aangetoond dat daar veel initiatieven zijn genomen en dat de weinige beleidsdomeinen die nog onvoldoende hebben meegespeeld, zonder twijfel in functie van het succes van de Week van de Smaak, volgende keer wel op de kar zullen springen.

Dit is geen concurrentie voor Tafelen in Vlaanderen, op voorwaarde dat het een eenmalig evenement wordt. Ik loop niet voorop op de bespreking die daarover binnen de Vlaamse Regering zal worden gevoerd. De Week van de Smaak heeft het culinaire aspect in Vlaanderen centraal geplaatst. Het initiatief kwam niet te vroeg en ik er ben fier op. Heel veel mensen hebben er hard aan meegewerkt. Ik ben heel blij met de steun die daarvoor onder meer uit deze commissie gekomen is. We zullen dit omzetten in een jaarlijks weerkerend mooi evenement.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, ik wil u bedanken voor het uitgebreide antwoord en de bijlagen.

Op bepaalde momenten kreeg ik wel de indruk die u liever had gehad dat ik bepaalde vragen niet zou hebben gesteld. Ik heb gezegd dat ik de verslagen nog niet heb, maar uw antwoord is voor mij verhelderend, maar ook verbazend.

Ik ben heel tevreden met de bijlagen, waarin u, veronderstel ik, aantoont wie, waar en wanneer betrokken werd bij de uitwerking van het project. Ik hoop dat uw opmerking dat sommige mensen het liever geen succes hadden zien worden, niet tot mij was gericht. Ik heb ook gezegd dat het mij niet ging om het initiatief op zich.

Mijnheer de minister, uw antwoord is toch enigszins in tegenspraak met wat ik begrepen meen te hebben in de subcommissie Landbouw en de commissie Toerisme en tijdens het onderhoud met VLAM.

In uw antwoord hebt u ook toegegeven dat er op zijn minst een communicatieprobleem was met de mensen van VLAM.

Minister Bert Anciaux: Er was geen communicatieprobleem, maar ik ben wel kritisch geweest over de samenwerking met VLAM.

De heer Stefaan Sintobin: Mijnheer de minister, uw antwoord en de bijlagen zullen mij ongetwijfeld voldoende informatie verschaffen om bij verdere besprekingen in andere commissies uw antwoord te toetsen aan wat andere ministers daarover zeggen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1**KWALITEITSCOMITÉ WEEK VAN DE SMAAK 2006 - SAMENSTELLING**

Voorzitter: Peter Goossens, Hof van Cleve, peter Week van de Smaak in Vlaanderen 2006

Secretaris: Hilde Brepoels, coördinator Week van de Smaak in Vlaanderen

Leden:**Culinaire experten**

Felix Alen

Frank Fol

Piet Huysentruyt

Fabio Marangon

Lut Declercq, artiestencatering Ancienne Belgique

Filiep Defraye, secretaris Euhofa International / alg. directeur hotelschool Spermalie Brugge

Marc Declercq, culinair journalist De Standaard

Peter Jacobs, coördinator De Wijde Wereld

Agnes Goyvaerts, culinair journalist De Morgen

Tine Bral, culinair journalist Het Laatste Nieuws

André Peeters, culinair journalist Het Nieuwsblad

Dirk De Prins, radiokok (Radio 2), hoofdredacteur Ambiance

Frank Van der Auwera, hoofdredacteur Wijnrends

Guy Van Neste, voorzitter Vereniging van Vlaamse Sommeliers

Beleidsdomeinen cultuur, jeugd & sport

Marc Jacobs, directeur Vlaams Centrum voor Volkscultuur

Jacques Collen, voorzitter Academie voor Streekgebonden Gastronomie

Rob Belemans, medewerker Week van de Smaak

Arlette Thys, Vlaams Ministerie Cultuur, Jeugd, Sport en Media - Agentschap Kunsten en Erfgoed

Charlotte Crul, medewerker Week van de Smaak

Jan Cools, directeur Culturele Biografie Vlaanderen

Bert Schreurs, artistiek directeur Festival van Vlaanderen Brussel en Gent

Ching Ling Pang, antropologe K.U.L., mede-auteur 'Tafelen bij allochtone moeders en dochters', bestuurslid Steunpunt Allochtone Vrouwen en Meisjes

Katrijn d'Hamers, stafmedewerkster culturele diversiteit Vlaams Centrum voor Volkscultuur

Ankie Vandekerckhove, Kinderrechtencommissaris

Tom Van Thienen, directeur Steunpunt Jeugd

Rieke Jacobs, Blindenzorg Licht en Liefde vzw / Zicht Op Cultuur

Beleidsdomeinen landbouw, visserij & plattelandsbeleid

Walter Vandepitte, voorzitter Raad van Bestuur van VLAM

Yves Segers, coördinator Centrum Agrarische Geschiedenis (CAG)

Beleidsdomeinen onderwijs & vorming

Peter Vanbrabant, gezondheidscoördinator Dept. Onderwijs

Jan Staes, CANON-Cultuurcel

Beleidsdomeinen economie, ondernemen, onderzoek & innovatie

Claire Bosch, Algemeen Afgevaardigde FEVIA-Vlaanderen

Karel Van Eetvelt, Gedelegeerd Bestuurder Unizo

Paul Gelders, algemeen directeur GaultMillau Benelux

Luc De Bauw, voorzitter Fed. Ho.Re.Ca. Vlaanderen

prof. dr. Peter Scholiers, hoofd FOST-onderzoeksgroep Sociale en Culturele Voedingsstudies, VUB

Prof. dr. ir. em. André Huyghebaert (Agricultural Research Centre UGent)

Beleidsdomeinen welzijn, volksgezondheid & gezin

Peter Dauwe, afgevaardigd beheerder Steunpunt Welzijn

Goddie De Smet, voorzitter Vlaams Ouderen Overleg Komitee

Erika Vanhauwaert, stafmedewerker gezonde voeding Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie

Dr. Piet Vanthemsche, Gedelegeerd Bestuurder Federaal Agentschap voor Voedselveiligheid

Beleidsdomeinen media & toerisme

Chantal Pattyn, Klara

Helena De Brabandere, evenementen & cultuur Toerisme Vlaanderen

Ursula Maag, marketing manager Zwitserland Toerisme

Beleidsdomein ruimtelijke ordening

Joris Scheers, diensthoofd Monumenten en Landschappen

Beleidsdomeinen gelijke kansen en sociale economie

Leen Laenens, voorzitter Oxfam Fairtrade

Leen Scheerlinck, directeur Nationale Vrouwenraad

BIJLAGE 2**OVERZICHT VAN AFSPRAKEN MET KABINETTEN & VLAM****Overlegmomenten met de andere beleidsdomeinen**

- op diverse kabinetten vond een individueel overleg plaats om de samenwerkingsmogelijkheden voor de Week van de Smaak te onderzoeken;
  - 20/12/2005: kabinet onderwijs – Frank Keunen, Valerie Del Re, Marc Jacobs, Rob Belemans;
  - 08/02/2006: kabinet Economie – Rudy Van Quaakebeke (adviseur), Peter Standaert (Fevia), Erwin Lamot (Flanders' Food), Rob Belemans;
  - 14/02/2006: kabinet Welzijn (Johan Pauwels, Raadgever gezondheid), Rob Belemans
  - 22/02/2006: kabinet Toerisme (Nico Moyaert, Raadgever Toerisme en Helena De Brabandere van Toerisme Vlaanderen), Marc Jacobs, Hilde Brepoels;
  - 28/02/2006 (de geplande afspraak ging niet door en werd verzet naar:) 10/4: kabinet Landbouw (Sophie Dewispelaere, adviseur, Ludo Willems, directeur Promotiediensten Vlam, Jo Van Caenegem, adviseur streekproducten Vlam, Rob Belemans, Hilde Brepoels,);
  - 30/10/2006: kabinet Toerisme (Nico Moyaert, adviseur Toerisme en Jan Raymaekers, coördinator Tafelen in Vlaanderen);
- het coördinatieteam van de Week van de Smaak heeft alle provinciebesturen een beleidsoverschrijdend overleg voorgesteld met de verschillende provinciale diensten. Volgende provincies gingen hierop in:
  - Oost-Vlaanderen: op 28/03/2006 infosessie Week van de Smaak met directie economische zaken, toerisme Oost-Vlaanderen;
  - Limburg: op 11/04/06 infosessie Week van de Smaak met Toerisme Limburg, directie economische zaken, directie onderwijs, directie welzijn.

Overlegmomenten met VLAM

- in 2005 werd een eerste contact gelegd met de marketingdirecteur van VLAM, om onmiddellijk tot samenwerking over te gaan, dit werd door VLAM in beraad gehouden;
- op 10/04/06 vond een overleg plaats op het kabinet Leterme om de voorstelling van de Week van de Smaak op de Raad van Bestuur van Vlam voor te bereiden (Sophie de Wispelaere, Ludo Willems, Jo Van Caenegem, Kristien Soete, Rob Belemans, Hilde Brepoels);
- op 14/04/2006 heeft het coördinatieteam de Week van de Smaak voorgesteld op de Raad van Bestuur van VLAM en tijdens deze bespreking VLAM en de verschillende sectoren van VLAM uitgenodigd om voorstellen voor deelname te doen;
  - de Raad van Bestuur heeft een antwoord beloofd aan de Week van de Smaak, dit antwoord werd echter nooit officieel meegedeeld, ondanks een vraag van coördinator Hilde Brepoels aan Ludo Willems;
  - de coördinator van de Week van de Smaak heeft via andere (niet officiële) bronnen vernomen dat de Raad van Bestuur van VLAM besloten had dat VLAM als zodanig niet zou deelnemen aan de Week van de Smaak, dit tot grote ontgoocheling van het coördinatieteam van de Week van de Smaak; initiatieven konden wel per sector, maar dit zou door de sectorverantwoordelijke zelf beslist worden;
- op 04/05/06: overleg met Bruno Kuylen en Marina Sablon (productmanager VLAM-bakkerij);
  - ondanks een eerder getoonde interesse om deel te nemen aan de Week van de Smaak, liet VLAM – bakkerij op dit overleg weten geen opportuniteit in de Week van de Smaak te zien voor bakkers; het

voorstel van de Week van de Smaak voor een ontbijtactie tijdens de Week werd als onhaalbaar beschouwd. Het aanbod om na te denken over andere initiatieven werd eveneens afgewezen;

- telefonisch: overleg met de sectorverantwoordelijke voor de VIS, geen deelname wegens tijdsgebrek en ‘onvoldoende interesse voor de Week van de Smaak bij de winkeliers’;
  - op 13/02 en op andere momenten: overleg met Kristien Soete, Jo Van Caenegem (productmanager en adviseur bio-, hoeve- en streekproducten VLAM) en met Stichting Streekproducten Vlaams-Brabant. Goede resultaten tot gevolg:
    - traject Euro-keuken mee opgenomen in de Week van de Smaak;
    - gezamenlijke actie (samen met het tijdschrift Klasse en Toerisme Zwitserland) voor Week van de Smaak-aanbod voor leerkrachten in Vlaamse voedingsmusea (juli + augustus);
    - veel activiteiten tijdens de Week op lokaal vlak;
  - op 20/02/06: overleg met Bioforum, Velt en Kristien Soete, productmanager bio-, hoeve- en streekproducten VLAM en coördinatie biohoeves West-Vlaanderen;
  - op 24/08/06: overleg met LAVA (koepelorganisatie van de Vlaamse Veilingen) en Dominiek Keersebillek (productmanager Groenten & Fruit VLAM);
    - gemaakte afspraak om de lancering van de Week van de Smaak op de ochtend van 16/11 volledig in teken te zetten van de groenten- en fruitveilingen werd door LAVA in laatste instantie afgeblazen, omdat de veiling Roeselare geen fiat gaf om de TV-opnames hiervan (voor De Rode Loper op één) en de persconferentie in de groenteveiling van Mechelen te organiseren;
    - LAVA/Flandria was uiteindelijk dan toch aanwezig op persconferentie in 't Grom in Sint-Katelijne-Waver en op het openingsevenement in Mechelen;
    - Samenwerking met LAVA/Flandria in de workshops voor 300 Mechelse scholieren op 16/11 (workshop wokken met groenten met wokkok van LAVA + tentoonstelling groenteveiling Mechelen).
-

BIJLAGE 3:**ADVIES INZAKE DE TOEKENNING VAN DE TITEL(S) STAD, STREEK EN/OF GEMEENTE VAN DE SMAAK 2007**

Het Kwaliteitscomité van de Week van de Smaak in Vlaanderen heeft in zijn vergadering van 9 november 2006 in het Kasteel van Gaasbeek een door de heer minister Anciaux gevraagd advies bepaald inzake de toekenning van één of meer titels aan een stad, regio's en/of gemeente voor de tweede editie van de Week van de Smaak in Vlaanderen.

1. verloop van de adviesbepaling**1.1. kandidaturen**

Het organisatie-team van de Week van de Smaak heeft aan het Kwaliteitscomité een overzicht gegeven van de ontvangen kandidaturen. De stad Brugge heeft in een schrijven d.d. 31-10-2006 laten weten dat ze haar kandidatuur als Stad van de Smaak 2007 terugtrekt. Evenals Oostende deelt Brugge tegelijk mee volgend jaar te zullen kandideren voor deze titel in de editie van 2008.

Daardoor blijven er nog vijf kandidaturen over:

Kortrijk en Hoogstraten kandideren voor de titel van Stad van de Smaak 2007;

Regio Roeselare en Meetjesland kandideren voor de titel van Streek van de Smaak 2007;

Hamme kandideert voor de titel van Gemeente van de Smaak.

Alle kandidaten hebben bij het organisatie-team een bevestiging van hun kandidatuur door het college van Burgemeester en Schepenen ingediend samen met een portfolio, waarin ze hun troeven en het lokale of regionale programma in de editie 2006 van de Week van de Smaak toelichten.

Tijdens de vergadering worden de portfolio's en de overzichten van de volledige programma's voor elk van de kandidaten ter inzage aan de aanwezige leden van het Kwaliteitscomité voorgelegd. Het organisatie-team van de Week van de Smaak presenteert een samenvatting van de belangrijkste troeven die elk van de kandidaten in zijn portfolio benadrukt. Een hand-out van deze presentatie (cf. bijlage) werd aan het begin van de vergadering aan alle aanwezige leden van het Kwaliteitscomité overhandigd.

1.2. bespreking**1.2.1. opmerkingen vooraf**

Vooraleer ze tot een bespreking van de kandidaturen overgaan, beslissen de leden van het Kwaliteitscomité bij meerderheid (17/19) om slechts één kandidatuur aan de heer minister aan te bevelen. Het voorstel van het organisatie-team om per categorie (Stad / Streek / Gemeente) na te gaan of de ingediende kandidaturen voldoen en er vervolgens per categorie de prioritering van te bepalen, wordt afgewezen.

Het Kwaliteitscomité pleit ervoor om de titel 'Regio van de Smaak' niet in te voeren, maar hiervoor de term 'Streek van de Smaak' te hanteren. Andere terminologische suggesties waren om met een abstracte benaming zoals 'Smaakmaker 2007' te werken of de titel 'Stad van de Smaak' ook te hanteren als het om een regio of gemeente zou gaan. Deze beide laatste voorstellen werden niet in extenso besproken, maar leken ook niet door een meerderheid van de aanwezige leden te worden ondersteund.

1.2.2. beoordeling van de kandidaturen

In de besprekingsronde deelde vervolgens elk van de aanwezige leden individueel haar of zijn persoonlijke voorkeur uit de vijf kandidaten mee en beargumenteerde die. Daarbij werd verwezen naar de portfolio's, naar het programma in de eerste editie en naar persoonlijke inschattingen en afwegingen. Er werden vooral positieve argumenten ten gunste van de favoriete kandidaten aangehaald, maar hier en daar werden toch ook kritische bedenkingen en te bewaken aandachtspunten bij sommige kandidaten geuit.

We geven een samenvatting van de argumenten en commentaren per kandidaat:

Kortrijk:

- Deze stad heeft reeds een interessant profiel inzake design, levensstijl, architectuur en smaak in brede zin, waarop via de titel 'Stad van de Smaak' in 2007 voortgebouwd zou kunnen worden om ook van de gastronomische dimensie, de smaakcultuur en het culinaire erfgoed op een aantrekkelijke, dynamische en vernieuwende wijze een aandachtspunt te maken.

- Anderen wijzen erop dat Kortrijk tot op vandaag geen enkele bijzondere affiniteit met smaak in culinaire zin en met culinair erfgoed heeft.
- Na Hasselt een stad aan de andere kant van Vlaanderen, zodat de tweede editie nog sterker een verhaal van heel Vlaanderen wordt.
- Opnieuw kiezen voor een stad, om het slotfeest één lokale focus te geven en het niet te laten uitwaaien over een regio met disparate of zelfs onderling concurrerende acties.

Hoogstraten:

- Kiezen voor de charme van een kleinschalig historisch stadje met enkele sterke smaakspelers, die ook in de eerste editie al zeer actief zijn: de hotelschool VTI Spijker, de fruit- en groenteveiling, de Hoogstraatse aardbei als Vlaams topproduct.
- Het signaal geven dat deze titel geen exclusief voorrecht is van centrumsteden die uiteraard meer middelen en mankracht kunnen spenderen aan het invullen van hun titel en het organiseren van een afsluitend evenement voor heel Vlaanderen.

Meetjesland:

- Een regio met een sterke organisatorische kracht en een goed draaiend intergemeentelijk netwerk van organisaties en diensten, waarin ook cultuur en erfgoed goed verankerd zijn.
- Een interessante mix van traditionele landbouw én voedingsindustrie met acht grote voedingsbedrijven die al samenwerken om het Meetjesland als voedingsregio te profileren.
- Een interessant horeca-netwerk, dat in Vlaanderen echter nog aan bekendheid moet winnen.
- Een uitgebreid programma in de eerste editie met acties in de hele regio.
- Opletten voor een te sterke aansturing door de grote industriële spelers in deze regio en voor het afhankelijk worden van hen in de tweede editie.

Roeselare:

- Door niemand als favoriet genoemd.
- Er waren bedenkingen bij de strategie van Roeselare om niet als stad, maar in een vrij los samenwerkingsverband als regio mee te dingen naar een titel.

Hamme:

- Evenmin een echte favoriet van het Kwaliteitscomité.
- Sommigen benadrukten wel dat ook een kleine gemeente kans moet kunnen maken op zo'n titel, mits ze aan de invulling ervan de nodige prioriteit wil geven in het lokale beleid.
- Het toekennen van de titel aan een gemeente in 2007 maakt dit wel meteen duidelijk, maar het houdt wellicht ook risico's in als dat gebeurt terwijl er maar één kandidaat is.

1.3. stemming

Omdat uit de bespreking duidelijk bleek dat er twee favorieten waren, te weten Kortrijk en Meetjesland (er hadden slechts twee leden voor Hoogstraten als hun eerste favoriet gepleit en niemand voor Hamme of Roeselare), werd vervolgens beslist om bij handopsteking te stemmen tussen deze beide kandidaten.

Bij deze stemming bleken van de 19 aanwezigen 10 de kandidatuur van Kortrijk te steunen en 8 die van het Meetjesland. Er was één onthouding.

2. advies

De op deze vergadering aanwezige leden van het Kwaliteitscomité van de Week van de Smaak 2006 adviseerden aan de heer minister Anciaux om voor de editie 2007 de titel van Stad van de Smaak toe te kennen aan Kortrijk.

Het organisatie-team van de Week van de Smaak in Vlaanderen wenst daarbij volgende bijkomende informatie onder de aandacht van de heer minister te brengen:

1) het organisatie-team was in de vergadering aanwezig met twee leden, die tevens lid zijn van het Kwaliteitscomité en die dus ook aan de bespreking en de stemming hebben deelgenomen. Zonder de stemmen van deze beide leden zou de stemming geresulteerd hebben in een ex aequo tussen Kortrijk en het Meetjesland, die elk 8 van de resterende 17 stemmen kregen (daarnaast één onthouding).

2) organisatorisch zou het verlenen van twee titels in de editie 2007 de mogelijkheid bieden om één van beide titelvoerders het openingsevenement te laten organiseren en de ander het slotevenement.

Brussel, 13 november 2006

Hilde Brepoels
Coördinator Week van de Smaak in Vlaanderen
